

רשומות

קובץ התקנות

2 בספטמבר 1954

471

ד' באלול תשי"ד

עמוד

1284	החלטות הכנסת בדבר הגדלת מסי מכס
1284	צו לימוד חובה (ארנונה) (כפר הילדים והנוער הדסים), תשי"ד—1954
1285	צו הנמלים (סוכני אניות) (תיקון), תשי"ד—1954
	מדור לשלטון מקומי
1286	צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 4), תשי"ד—1954
1287	חוק עזר לחיפה (חזיתות בתים), תשי"ד—1954
1287	חוק עזר לכפר יבנה (מס עסקים מקומי), תשי"ד—1954
1289	חוק עזר לעמק חפר (רחצה על שפת הים), תשי"ד—1954
1293	הודעה על החלטת מועצת עיריית ירושלים בדבר קנס פיגורים

471

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר הגדלת מסי מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, החליטה הכנסת לאשר את צו תעריף המכס והפטור (מס' 25), תשי"ד—1954, שפורסם בקובץ התקנות 457 מיום ל' בסיון תשי"ד (1 ביולי 1954), עמ' 977.
נתקבלה בכנסת ביום כ"ו באב תשי"ד (25 באוגוסט 1954).

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר הגדלת מסי מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, החליטה הכנסת לאשר את צו תעריף המכס והפטור (מס' 26), תשי"ד—1954, שפורסם בקובץ התקנות 457 מיום ל' בסיון תשי"ד (1 ביולי 1954), עמ' 979.
נתקבלה בכנסת ביום כ"ו באב תשי"ד (25 באוגוסט 1954).

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

חוק לימוד חובה, תש"ט—1949

צו בדבר הטלת ארנונה על ידי רשות חינוך מקומית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8 לחוק לימוד חובה, תש"ט—1949, ולאחר התייעצות עם שר הפנים, אני מצווה לאמור:

1: רשות החינוך המקומית בכפר הילדים והנוער הדסים מוסמכת להטיל על תושבי השטח שהוא תחום שיפוט (להלן — תושבים) ולגבות מהם ארנונה לכיסוי ההוצאות הכרוכות במילוי החובות המוטלות עליה לפי החוק.

2. (א) הארנונה תשולם לתקופה המתחילה ביום א' באלול תשי"ג (12 באוגוסט 1953) והמסתיימת ביום ל' באב תשי"ד (29 באוגוסט 1954) על ידי כל אדם שהיה בתקופה האמורה תושב שמלאו לו 18 שנה, למעט אשה נשואה שאין לה הכנסות, והיא תהיה בשיעור של 24 ל"י.

(ב) מועדי תשלום ארנונה ייקבעו על ידי רשות החינוך המקומית.

3. לצו זה ייקרא "צו לימוד חובה (ארנונה) (כפר הילדים והנוער הדסים), תשי"ד—1954".

כ"ג באב תשי"ד (22 באוגוסט 1954)
(חמ(6)ה/א/4)

בן-ציון דינור
שר החינוך והתרבות

¹ ס"ח 26, תש"ט, עמ' 287.

סמכות להטיל
ולגבות ארנונה

עמנואל להטלת
ארנונה ושיעורה

השם

פקודת הנמלים

צו בדבר אגרת סוכנים

- בתוקף סמכויותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת הנמלים¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ה—1948², אני מצווה לאמור:
1. בצו הנמלים (סוכני אניות), 1946³, במקום התוספת תבוא תוספת זו:

החלפת התוספת

"תוספת"

(סעיף 2)

בתוספת זו —

"מסירה ישירה" — מסירה בתנאים שהאחריות למטען והשמירה עליו, לפי סידור עם סוכן אניות, או מנהל מכס או מנהל נמל, הם על מקבל המטען ממענב הספינה;
 "מסירה רגילה" — כל מסירה שאינה מסירה ישירה.

פרוטות

1. (א) מטען עצי אריזה, בין במסירה רגילה ובין במסירה ישירה —
 עד 3000 טון — לכל טון או חלק ממנו 200
 למעלה מ-3000 טון — לכל טון נוסף או חלק ממנו 160

(ב) מטענים אחרים:

(1) במסירה רגילה —

- עד 2000 טון — לכל טון או חלק ממנו 320
 למעלה מ-2000 ועד 3000 טון — לכל טון נוסף או חלק ממנו 270
 למעלה מ-3000 טון — לכל טון נוסף או חלק ממנו 160

(2) במסירה ישירה —

- (א) היה מטען האניה מיועד ליותר ממקבל אחד,
 לא תעלה האגרה על המפורט להלן:
 עד 1000 טון 210
 למעלה מ-1000 עד 2000 טון 320
 למעלה מ-2000 עד 3000 טון 419
 בעד כל 1000 טון נוספים או חלק מהם שלמעלה מ-3000 טון 50

(ב) היה מטען האניה מיועד למקבל אחד, לא תעלה האגרה על המפורט להלן:

- עד 1000 טון 168
 למעלה מ-1000 עד 2000 טון 252
 למעלה מ-2000 עד 3000 טון 336
 בעד כל 1000 טון נוספים או חלק מהם —
 עד 10.000 טון 42
 בעד כל 1000 טון נוספים או חלק מהם
 שלמעלה מ-10.000 טון 33

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"ד, עמ' 1146.

² ע"ר תש"ה, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1946, תוס' 2 מס' 1506, עמ' 850; ק"ת 252, תשי"ב, עמ' 587; ק"ת 342, תשי"ג, עמ' 754.

2. האגרה המינימלית לכל מטען בין במסירה רגילה ובין במסירה ישירה הוא 1 ל"י.
3. בעד כל אחד מהמטענים המפורטים להלן תשולם אגרה בשיעור של 65% מהשיעורים שנקבעו בסעיף 1:

- (1) מטעני חיטה, סוכר, אורז, מספוא, שעורה, שבולת שועל, קמחים, חרובים, תפוחי אדמה, כוספא, זרעי שמנים, תירס, דורה, סובין;
- (2) מטענים המיועדים לצבא-הגנה לישראל או למשרד הבטחון.

2. לצו זה ייקרא "צו הנמלים (סוכני אניות) (תיקון), תשי"ד—1954".

השם

כ"ד באב תשי"ד (23 באוגוסט 1954)

(חמ"ס (15) נ/סא/1)

פרץ ברנשטיין
שר המסחר והתעשייה
ממלא מקום שר התחבורה

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית מגדל העמק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953, אחרי פרט (ז) יבוא פרט זה:
"המועצה המקומית מגדל העמק;
תאריך הקמתה: ב' באב תשי"ד (1 באוגוסט 1954).
תחום המועצה: גושים 17444—17456 בשלמותם;

הוספת פרט
ח' בתוספת

17440 עד 17442 אותם החלקים שהם מזרחית לקו המקשר
את הנקודות הממשלתיות 109/MD—86/MD—58/MD
63/MD—67/MD.

בגוש 17443 החלקות 1 עד 7, 9, 10, 39 עד 62, חלק מחלקה 36
מזרחה לקו ישר מפינה דרומית-מערבית של חלקה 39 עד
נקודה ממשלתית 109/MD וחלק מחלקה 8 (דרכים).

2. תחילתו של צו זה היא מיום ב' באב תשי"ד (1 באוגוסט 1954).

תחילת חוקה

3. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 4), תשי"ד—1954".

השם

ג' באב תשי"ד (2 באוגוסט 1954)

ישראל רוקח
שר הפנים

(חמ"ס 8081)

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר חש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 869, תשי"ב, עמ' 1174.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר חזיתות בתים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית חיפה

חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„העיריה“ — עירית חיפה;

„חזית בית“ — לרבות חלון, מרפסת, גדר, קיר תומך וכל קיר אחר הפונים לרחוב.

איסור תליית
כבסים וכלי בית
בחזית בית

2. לא יתלה אדם ולא יחזיק, ולא ירשה לתלות או להחזיק, באופן העלול לסכן את בריאות הציבור או את בטחונו, כבסים או כלי בית בחזית בית הפונה לאחד הרחובות בתחום העיריה שעליהם יודיע ראש העיריה במודעה שתפורסם בלוח המודעות של העיריה.

עונשין

3. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחיפה (חזיתות בתים)“ תשי״ד—1954.

אבא חושי
ראש עירית חיפה

נתאשר.

ג' בתמוז תשי״ד (4 ביולי 1954)

(חמ 874018)

ישראל רוקח

שר הפנים

¹ ע״ר 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לכפר יבנה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת

הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה המקומית כפר יבנה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„חוק עזר ליהוד“ — חוק עזר ליהוד (מס עסקים מקומי), תשי״א—1951;

„המועצה“, „עסק“, „עוסק“, „מס“, „ראש המועצה“ — כמשמעותם בחוק עזר ליהוד ובלבד שבמקום בו נאמר „יהוד“ יראו כאילו נאמר „כפר יבנה“.

הטלת מס

2. (א) העוסק בתקופה שבין כ״ז באדר ב' תשי״ד (1 באפריל 1954) לבין ח' בניסן תשט״ו (30 במרס 1955) או בחלק מתקופה זו, ישלם למועצה מס בשיעור הקבוע בתוספת. אם התחיל לעסוק אחרי ח' בכסלו תשט״ו (30 בנובמבר 1954) או חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני ו' בכסלו תשט״ו (1 בדצמבר 1954), ישלם מחצית המס האמור.

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע״ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק״ת 177, תשי״א, עמ' 1101.

(ב) העוסק כאמור באותו עסק במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק כאמור בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק כאמור באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

3. המס ישולם בשלושה שיעורים שווים, האחד — ביום ו' בכסלו תשט"ו (1 בדצמבר 1954), השני — ביום ז' בטבת תשט"ו (1 בינואר 1955) והשלישי — ביום ח' בניסן תשט"ו (31 במרס 1955).

3א. הסעיפים 4 עד 6 לחוק עזר ליהוד כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 4 עד 6 גם לחוק עזר זה.

7. תחילתו של חוק עזר זה היא מיום כ"ז באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954) עד יום ח' בניסן תשט"ו (31 במרס 1955).

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר יבנה (מס עסקים מקומי), תשי"ד—1954“.

תוספת

שיעורי המס לשנה

סכום המס ב"י	תיאור המלאכה או העסק	סכום המס ב"י	תיאור המלאכה או העסק
20	ייצור או מכירת ארנקים או דברי עזר	80	אגודה, חברה או אגודה שיתופית לאשראי וחסכון
1	גידול ירקות, תפוחי-אדמה או פירות לכל דונם	180	אגודה חקלאית על כל ענפי פעולותיה
	לול תרנגולות מטילות, ברבורים, אווזים או ברווזים — לכל 100	40	אטליו
2	מאפיה	40	אינסטלטור
300	מגדנים (לחמניות, עוגות או בסקויטים), ייצור	200	אספקת חשמל
	או מכירה		בית חרושת —
40	מחלק חלב או תוצרת חלב בקמעונות	80	לשימורי תוצרת חקלאית
20	מחלק נפט	250	לתוצרת חלב או גבינה
30	מחלק קרח	180	לקרח
30	מחסן או חנות לכלי ברזל, חמרי ברזל, עצים, חמרי בנין אחרים או חמרים לצרכים סניטריים	60	לגזוז
60	מכירת —	40	בית קפה, מסעדה
	גזוז, גלידה או ממתיקים בלי משקאות משכרים	100	בנק או סניף של בנק
24	קיוסקים —	100	גידול אפרוחים לשם מכירה, אם מספר האפרוחים עולה על 1000
18	פלפלים	25	חייט, תופרת או עושה כותנות —
12	רוכלים	20	שאינם מעסיקים עובדים
20	דגים בקמעונות	35	המעסיקים עובדים
100	ירקות, תבואות או מספוא בסיטונות		חנות —
	צרכי חשמל, כולל עוסקים בתיקונים חשמליים או אינסטלציה חשמלית	40	ירקות או פירות
30	מסגריה	20	נעלים
40	מספרה או סלון ליופי	36	גלנטריה
18	מפעל מים	36	כלי בית ומטבח
150	משאבות בניזין או סוכנות למכירת בניזין או נפט	40	כלי עבודה וחלקיהם
100	נגריה —	40	רהיטים
	בלתי מכנית		מכולת —
40	מכנית	40	ללא רשיון למכירת משקאות משכרים
60		60	עם רשיון למכירת משקאות משכרים

סכום המס ב"י	תיאור המלאכה או העסק	סכום המס ב"י	תיאור המלאכה או העסק
	רופאים —	40	סנדלר ומכירת נעלים מוכנות
50	מקום קבלת חולים	18	סנדלר רק לתיקונים
40	רופא שיניים	18	צבעי
	שירותים —	18	צלם או מכירת דברי צילום
200	אוטובוסים	60	תחנת ריכוז חלב
30	עגלונים	24	פחחים
30	סנדר	2	רפת שיש בה למעלה מפרה אחת — לכל פרה
36	אוטו משא —	300	קולנוע
45	עד 3 טון		
	למעלה מ-3 טון		

טודוריס אברהם
ראש המועצה המקומית כפר יבנה

נתאשר.
ג' בתמוז תשי"ד (4 ביולי 1954)
(חמ 83493)

ישראל רוקח
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעמק חפר בדבר רחצה על שפת הים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית עמק חפר חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"שפת הים" — השטח הנמצא בתחום המועצה והמשתרע בין קו היבשה המרוחק מרצועת חוף הים 100 מטר הנמדדים מנקודת השפל של המים ובין הקו בים המרוחק מרצועת חוף הים 500 מטר הנמדדים כאמור;
"בגד רחצה" — בגד רחצה שלם, או צירוף של בגדים שיש בהם כדי למנוע חשיפת גופו של המתרחץ בצורה בלתי צנועה;
"המועצה" — המועצה האזורית עמק חפר;
"ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
"המפקח" — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה כמפקח על שפת הים או כעוזר למפקח;
"מפגע" — כל דבר העלול לסכן את חייו, בטחונו, בריאותו, רכושו או נוחיותו של אדם או כל דבר העלול להפריע לאדם או למנוע אותו מהשתמש בכויותיו או להביא לידי הרגזה או לידי פגיעה לחוש הראייה, הריח או השמיעה;
"מציל" — אדם שנתמנה על ידי ראש המועצה כמפקח על תחנת הצלה או כעוזר למפקח;
"ילד" — ילד או ילדה בגיל פחות מתשע שנים;

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„בעל חיים“ — לרבות בקר, כבשים, עזים, גמלים, פרדים, סוסים, חמורים, עופות בית, חתולים, קופים, למעט כלבים ;
 „רכב“ — כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת התעבורה¹ ;
 „עגלה“ — כל עגלה שאינה רכב, לרבות עגלת רוכל או עגלת סבל, למעט עגלת ילדים ;
 „מקום ציבורי“ — לרבות מדרכה, בית קפה, מסעדה, אוטובוס ציבורי או כל מקום אחר שיש לקהל רשות כניסה חפשית אליו ;
 „התרחץ“ — הימצא אדם על שפת הים כשאינו לבוש בגדים רגילים.

2. (א) לא יתרחץ אדם בשפת הים אלא כשהוא לבוש בגד רחצה.
 (ב) לא יתלבש אדם ולא יתפשט על שפת הים אלא במקומות שיוחדו לכך על ידי המועצה או ברשותה.

בגדי רחצה
 והנכלות לבישת
 נגרים ופשיטתם

3. (א) המועצה רשאית לקבוע על שפת הים :
 (1) מקומות שבהם הרחצה אסורה ;
 (2) מקומות רחצה מיוחדים לבתי ספר, לגני ילדים, למעונות ילדים או לבתי תינוקות ;
 (3) מקומות רחצה לגברים לחוד ולנשים לחוד, או באופן אחר ;
 (4) מקומות רחצה מיוחדים לאנשים או לילדים החולים בשעלת ;
 (5) מקומות מיוחדים לקייטנות, למשחקים או לספורט ;
 (6) מקומות לעגינת סירות שיט או מפרשים ;
 (7) מקומות מיוחדים לרחיצת בעלי חיים.

מקומות
 סיוערים
 לרחצה

(ב) ראש המועצה יפרט במודעות לגבי כל מקום מיוחד שנקבע על ידי המועצה על פי סעיף קטן (א), שעות הרחצה ותנאים מיוחדים אחרים.
 (ג) לא יכנס אדם לשטח שפת הים, לא יתרחץ ולא ישחק בו משחק הקשור בתנועות גוף, לא יעסוק שם בספורט פרט לריצה קלה, לא ייעגן שם סירות שיט או מפרשים ולא ירחץ שם בעלי חיים שלא בהתאם להוראות הסעיפים הקטנים (א) ו-(ב) ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות דבר מן הדברים האסורים כאמור.
 (ד) האיסור להיכנס כאמור לא יחול על מי שנכנס תוך מילוי תפקידו כמפקח או כמציל או בקשר עם תאונה או לשם הצלת נפשות.

4. לא יכנס אדם בסירה למקום שיחדוהו כמקום רחצה, אלא לצורך הצלת נפשות.

אסור לנשת
 בסירה למקומות
 רחצה
 העמדת כסאות
 מרגוע, סוכות
 ואהלים

5. לא יעמיד אדם על שפת הים לשם השכרה כסא מרגוע, אוהל או סוכה אלא על פי רשיון מאת המפקח, אולם המועצה רשאית ליתן רשיון לאדם להעמיד כסאות מרגוע על שפת הים כדי להשכירם לקהל בתנאים, בזמנים ובתשלום שהמועצה תקבעם.

6. לא יעסוק אדם כרוכל על שפת הים אלא על פי היתר בכתב מאת ראש המועצה. ראש המועצה רשאי לתת היתר כאמור או לסרב לתתו, לבטלו לחלוטין או להפסיקו למשך תקופה מסוימת, וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

רוכלות

7. (א) לא יקים אדם העש במקום ציבורי על שפת הים בין בצעקות ובין בפעמון, בצלצולים או בכלי הרעשה אחר.

מניעת רעש

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק עכ"ח, עמ' 1271.

(ב) מי שילד או אדם נמצאים בפיקוחו חייב למנעם מהקמת רעש כאמור בסעיף קטן (א).

בעלי חיים,
רכב וכפלים

8. (א) לא יביא אדם לשפת הים — פרט למקום שנועד לכך על ידי המועצה — בעל חיים, רכב או עגלה, ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו, לעשות כאמור, אולם מותר להוביל ביד אופניים ולהעמידם במקום שייקבע על ידי המפקח.

(ב) לא יביא אדם כלב לשפת הים, אלא כשהוא רתום לשרשרת וכשהמחסום נתון בפיו.

מפגע

9. (א) לא יעשה אדם דבר שיש בו משום מפגע, ולא יתיר לאדם אחר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור.

(ב) לא יעשה אדם צרכיו על שפת הים אלא במקומות שיוחדו לכך על ידי המועצה או ברשותה.

הנפת דגל שחור

10. (א) החליט המפקח כי יש לאסור את הרחצה או את השימוש בסירות, או שני הדברים כאחד, בשפת הים בכלל, או בחלק הימנה, מחמת מצב הים, יצווה להניף בו דגל שחור במקום בולט.

(ב) לא ימצא אדם בים ולא ישתמש בו בסירה ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור במקום ובזמן שמונף דגל לפי סעיף קטן (א).

תחנות הצלה

11. (א) ראש המועצה רשאי להתקין תחנות הצלה, להחזיקן ולסגור אותן.
(ב) כל אדם חייב לציית לאות, להוראה או להתראה שניתנו על ידי מציל או מפקח לשם בטחוננו של אותו אדם או לשם בטחוננו של אדם או ילד המסורים לפיקוחו, או לבטחוננו של אדם אחר או ילד אחר.

(ג) לא ישתמש אדם, שאינו מציל או מפקח, בסירות, בחגורות ההצלה, או בכל יתר המכשירים של תחנות הצלה, לא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור, ולא יתן כל אות הדומה לאותות הניתנים על ידי המציל, אלא בהסכמתו של מפקח או מציל.

אסור לקרוא
לעזרה ללא צורך
או לסכן חיים

12. (א) לא יעמיד אדם פנים, אם בצעקות או בהעויות, או באופן אחר כנתון במצוקה, ולא יתנהג באופן העלול להמריץ אנשים אחרים לחשוב כי הוא נתון בסכנה וקורא לעזרה אלא אם יש צורך בכך.

(ב) לא ישהה אדם ולא יצלול באופן העלול לסכן את חייו או לפגוע בגופו או לסכן את חייהם או לפגוע בגופם של אחרים.

אסור להשחמש
בחומר מזוהם

13. לא ישתמש אדם על שפת הים בחומר העשוי ללכלך את מי הים או את שפת הים, ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות זאת.

אסור לגרום נזק

14. לא יגרום אדם נזק לרכוש המועצה ולא יקלקל ולא יסיר כל שלט או מודעה שנקבעו על שפת הים על ידי ראש המועצה או על פי הוראותיו ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות זאת.

מסכונות המפקח

15. המפקח רשאי:

(1) (א) להוציא משפת הים כל אוהל, כסא מרגוע, מחסה, רכב, עגלה, כלי נגינה, מכשיר ספורט, סירה, מודעה, שלט, או כל חפץ אחר שהושמו או שמשתמשים בהם שלא בהתאם להוראות חוק עזר זה;

(ב) להיכנס לכל מקום על שפת הים על מנת לגלות עבירה על הוראות חוק עזר זה;

(ג) להרחיק משפת הים כל אדם הנגוע במחלה מידבקת;

(ד) בכלל לעשות כל פעולה הנחוצה לשם הוצאה לפועל של הוראות חוק עזר זה;

(2) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי פסקה (1).

16. (א) המפקח רשאי בהודעה בכתב לתת הוראות לאדם שעבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה ולדרוש ממנו לבצע את כל העבודות הדרושות לשם החזרת המצב ליושנו כפי שהיה לפני שנעברה העבירה בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לציית להוראות ולבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

17. לא מילא אדם אחרי דרישת המפקח לפי סעיף 16 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

18. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי כתובת מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

19. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 ל"י ואם עבר על הוראות סעיף 16 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 17 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס 2 ל"י לכל יום בו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין.

20. האמור בחוק עזר זה אינו בא למעט מכוחו של דין אחר.

21. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לעמק חפר (רחצה על שפת הים)", תשי"ד—1954.

ח. בן-צבי

ראש המועצה האזורית עמק חפר

נתאשר.

י' באב תשי"ד (5 באוגוסט 1954)

(חמ 846002)

ישראל רוקח

שר הפנים

הורעות

סמכויות
המועצה

מסירת הורעות

עונשין

תחולה

השם

פקודת העיריות, 1934

(סעיף 114א)

הודעה על החלטת מועצת עיריית ירושלים בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה, כי מועצת עיריית ירושלים החליטה שקנס פיגורים בשיעור של עשרה אחוזים בצירוף חצי אחוז לכל חודש של פיגור יוסף על כל סכום של ארנונה שהוטל על ידי מועצת עיריית ירושלים ולא שולם תוך ששה חדשים מהיום שבו חל תשלומו לפי הוראות פקודת העיריות, 1934.

יצחק קריב

ראש עיריית ירושלים

נתאשר.

כ"ד בתמוז תשי"ד (25 ביולי 1954)

(חמ 878012)

ישראל רוק

שר הפנים

1 ע"ר 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1; ס"ח 100, תשי"ב, עמ' 245.

תיקון טעות

בסעיף 10 (ב) לתקנות המילואה העממי, תשי"ד—1954, שנתפרסמו בקובץ התקנות 466, תשי"ד, עמ' 1178, במקום „15.000” צ"ל „150.000”.

תיקון טעות דפוס

בקובץ התקנות 467, תשי"ד, עמ' 1205, בסעיף 2 (7) א. השורה הראשונה של הפסקה השלישית צריכה להיות כך:

„(iii) השקעות בתכניות או במפעלים שהם בתוך תקציב הפיתוח של המדינה, כל עוד לא הושלם”

ולא כפי שפורסם.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).